

Державна реєстрація смерті особи

В житті людини є як радісні, так і печальні події, як наприклад смерть рідних і близьких. Пропонуємо ознайомитися з порядком державної реєстрації смерті, передбаченим законодавством України.

Відповідно до вимог частини першої статті 6 Закону України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану» від 01 липня 2010 року (далі – Закон) відділи державної реєстрації актів цивільного стану проводять державну реєстрацію народження фізичної особи та її походження, шлюбу, розірвання шлюбу, зміни імені, смерті, вносять зміни до актових записів цивільного стану, поновлюють та анулюють їх; формують Державний реєстр актів цивільного стану громадян, ведуть його, зберігають архівний фонд; здійснюють відповідно до законодавства інші повноваження.

Стаття 17 Закону встановлює, що державна реєстрація смерті проводиться органом державної реєстрації актів цивільного стану на підставі: 1) документа встановленої форми про смерть, виданого закладом охорони здоров'я або судово-медичною установою; 2) рішення суду про встановлення факту смерті особи в певний час або про оголошення її померлою. Заява про державну реєстрацію смерті подається не пізніше трьох днів з дня настання смерті або виявлення трупа, а в разі якщо неможливо одержати документ закладу охорони здоров'я або судово-медичної установи, - не пізніше п'яти днів.

Державна реєстрація смерті до закінчення одного року з дня настання смерті, проводиться за останнім місцем проживання померлого, за місцем настання смерті чи виявлення трупа або за місцем поховання. Державна реєстрація смерті проводиться за місцем проживання заявника у разі:

- 1) якщо заява надійшла після закінчення одного року з дня настання смерті;
- 2) встановлення у судовому порядку факту смерті;
- 3) звернення для реєстрації смерті особи, оголошеної судом померлою.

У разі настання смерті в дорозі (у поїзді, на судні, в літаку тощо) державна реєстрація смерті може бути проведена в найближчому органі державної реєстрації актів цивільного стану.

Державна реєстрація смерті проводиться за заявою родичів померлого, представників органу опіки та піклування, працівників житлово-експлуатаційних організацій, адміністрації закладу охорони здоров'я, де настала смерть, та інших осіб.

Відповідно до норм глави 5 розділу III Правил державної реєстрації актів цивільного стану в Україні, затверджених наказом Міністерства юстиції України від 18 жовтня 2000 року за № 52/5 (у редакції наказу Міністерства юстиції України від 24 грудня 2010 року за № 3307/5), особа, яка звернулася щодо державної реєстрації смерті, повинна пред'явити паспорт або паспортний документ. Відсутність зазначеного документа не є підставою для відмови в державній реєстрації смерті.

Якщо заява про державну реєстрацію смерті надійшла після закінчення одного року з дня настання смерті, то державна реєстрація проводиться за наявності лікарського свідоцтва або фельдшерської довідки про смерть

установленої форми на загальних підставах за заявою будь-якої особи, зазначеної у пункті 7 цієї глави, без складання висновку, але після перевірки наявності державної реєстрації смерті за місцем настання смерті, за місцем останнього проживання померлого, за місцем поховання чи виявлення трупа або за даними Державного реєстру актів цивільного стану громадян.

Державна реєстрація смерті особи, оголошеної судом померлою, проводиться за рішенням суду, надісланим судом відділу державної реєстрації актів цивільного стану, після набрання ним законної сили або за заявою осіб, що були заявниками при розгляді судом справи, а також спадкоємців померлого при поданні рішення суду.

Після державної реєстрації смерті відділ державної реєстрації актів цивільного стану видає свідоцтво про смерть та витяг з Державного реєстру актів цивільного стану громадян про смерть для отримання допомоги на поховання.

Заступник начальника Деснянського районного
у місті Києві відділу державної реєстрації
актів цивільного стану Головного
територіального управління юстиції
у місті Києві

Ольга ДРАГУНОВА